

Starosta občanům

Vážení čtenáři, v dnešní uspěchané době, kdy žijeme stále rychleji, pořád někam spěcháme a vstřebáváme stále více a více informací, je potřebné se i pozastavit. Takovým malým, ale krásným pozastavením jsou pro nás Vánoce, čas, kdy jsme přístupnější, jsme si bližší než jindy v roce a snažíme se zapomenout na běžné problémy, které nás provázejí. Během těchto pár dní se snažíme vynahradiť všechn čas, který jsme si na sebe nenašli s nejbližší rodinou. Vánoce jsou časem radosti a veselosti a

to nejen pro děti, které je milují, ale i pro nás dospělé. Tento čas je i o setkání rodičů se svými dětmi, vnoučaty a blízkými, s kterými se během celého roku tak často nedáváme. V tomto čase vzpomene na své blízké,

přátele a kamarády, s kterými už neposedíme, protože už nejsou mezi námi, ale stále jsou v našich myslích.

Přeji Vám, aby tyto vánoční svátky byly u Vás naplněny radostí, štěstím a láskou v kruhu nejbližších. Do nadcházejícího nového roku Vám přeji, aby bylo víc hezčích dní než těch horších, víc lásky než nenávisti a víc radosti než smutku a trápení.

St.Ziegler, starosta

Zamyšlení

Na Ježíška se děti těší celý rok, což je naprosto v pořádku. Nic naplat, naši nejmenší se netěší ani tak na slavnostní večeri a cukroví, jako právě na kupu dárků, které si pod stromečkem přáli. Ale jak velká by ta kupa měla být? Z Vánoc křesťanských, se stávají spíš Vánoce komerční. Když se po Vánocích zeptáte dětí, co jim Ježíšek nadělil, vzpomenu si maximálně na dvě věci, které je zaujaly a pak řeknou, že už neví. Největší radost mají, když dárky rozbalují a čekají na překvapení, co se z balíčku vyklube, když je to nezujme, odloží je a už o ně nemají zájem. Balíčků je tolik, že se v nich nedovedou orientovat. Proč tedy dětem kupujeme taková kvanta hraček? Jednoduše podléháme tlaku dětí, které ovlivňuje televizní reklama a chceme si ty Vánoce prostě užít a nakonec jsme zklamaní, že děti neprojevily z dárku takovou radost, jakou jsme očekávali. Stromeček vždycky vypadá lépe, když jeho kmen není přes balíčky vidět, než sem tam něco. Na-

víc každé svátky přijde nějaký hit, který musí každé dítě za každou cenu mít, aby mezi svými vrstevníky nevypadalo jako méněcenné. Možná se

divíte, ale děti mezi sebou soutěží již ve školce. I když neznají reálnou hodnotu peněz, chtějí mít to, co ostatní. Dnes je v obchodech takový výběr dárků, že to spíš okouzlí nás dospělé než děti, které už to berou jako samozřejmost, protože v tom vyrůstají. Ideální je splnit jedno přání ze seznamu, které dítě Ježíškovi pošle. Nikoliv všechno. Musí mít dojem, že prostě není možné dostat všechno, co by si usmyslelo. Zamyšleme se nad tím, jestli velkou kupou dárků dítě potěšíte nebo mu spíše uškodíte?

*Zastupitelstvo obce a redakce
Dolckého občasníku
přeji všem čtenářům
krásné a klidné prožití
vánočních svátků*

Výpis z usnesení z 18. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Dolce,

kteří se konalo dne 27.9.2013 od 19⁰⁰ hodin v zasedací místnosti obecního úřadu

Zastupitelstvo obce Dolce na svém zasedání dne 27.9.2013:

1. Určuje ing. Vladimíra Majora zapisovatelem dnešního zasedání a ověřovatele zápisu pana Václava Duchka a p. Miroslava Macháčka
2. Bere na vědomí zprávu starosty obce za uplynulé období
3. Bere na vědomí zprávu předsedy finančního výboru o hospodaření obce k 31.8. 2013

4. Schvaluje rozpočtové opatření č. 3/2013
5. Schvaluje prodejní cenu stolního kalendáře „Města a obce ČR 2014“ za 30,- Kč/ks
6. Schvaluje rozmístění informativních značek na propojení cyklotras v katastru obce Dolce na parcelních číslech 343/4, 237 a 102/3
7. Bere na vědomí připomínky občanů

Naši jubilanti

Zlatá svatba

50 let společného života oslavili

14. prosince 2013 manželé

Jaroslav a Miloslava Loudovi

БЛАГОПРЕЖДЕ

Naši jubilanti

V lednu 2014 oslaví:
Václav Blacký - 86 let
Marie Balvínová - 83 let

V únoru 2014 oslaví:
Karel Kutílek - 84 let
Josef Hlaváč - 75 let

V březnu 2014 oslaví:
Josef Musil - 81 let

PODĚKOVÁNÍ

Obec Dolce děkuje Milošovi Šrámkovi za poskytnutí vánočního stromku.

POZVÁNKA

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE DOLCE SE KONÁ VE ČTVRTEK

19.12.2013 OD 19⁰⁰ hod.

v zasedací místnosti OÚ.

Na zasedání se bude mimo jiné projednán rozpočet a plán akcí na rok 2014.

Zastupitelstvo obce Dolce srdečně zve na toto zasedání všechny občany naší obce.

Výpis z usnesení z 17. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Dolce,

kteří se konalo dne 28.6.2013 od 20⁰⁰ hodin v zasedací místnosti obecního úřadu

Zastupitelstvo obce Dolce na svém zasedání dne 28.6.2013:

1. Určuje ing. Vladimíra Majora zapisovatelem dnešního zasedání a ověřovatele zápisu pana Václava Duchka a p. Miroslava Macháčka
2. Bere na vědomí zprávu starosty obce za uplynulé období
3. Schvaluje inventarizaci majetku obce Dolce za rok 2012
4. Schvaluje závěrečný účet obce Dolce za rok 2012 bez výhrad
5. Bere na vědomí zprávu předsedy finančního výboru o hospodaření obce k 31.5. 2013
6. Schvaluje rozpočtové opatření č. 2/2013
7. Schvaluje smlouvu o úhradě neinvestičních výdajů s městem Přestice za rok 2012 za žáky navštěvující ZŠ Josefa Hlávky

8. Bere na vědomí žádost občanů o zpevnění místní komunikace č. parc. 330/3 a č. parc. 331
9. Souhlasí s přijetím poskytnuté dotace ve výši 200.000,- Kč na „Rekonstrukci místní komunikace č. parc. 98/1 v obci Dolce“ z PSOV PK 2013
10. Souhlasí s přijetím poskytnuté dotace ve výši 129.839,- Kč na „Dětské hřiště Dolce“ z Ministerstva pro místní rozvoj, v rámci podprogramu Podpora obnovy a rozvoje venkova pro rok 2013, DT č. 2 – Podpora zapojení dětí a mládeže do komunitního života v obci
11. Bere na vědomí připomínky občanů

Ceník

služeb odvozu a odstranění směsného komunálního odpadu na rok 2014

Četnost svozů ročně	Cena s DPH (15%)
1 x týdně (52)	2.522,- Kč
Kombinovaný (40)	2.099,- Kč
1 x 14 dní (26)	1.677,- Kč
1 x za měsíc (12)	936,- Kč
Pytle	89,- Kč/ks
Jednorázový odvoz	95,- Kč/ks

Něco z historie obce

(kronika rok 1951 - 1952)

Rok 1951

Zima se přihlásila dosti krutá, byly velké mrazy beze sněhu. Jaro začalo příznivým počasím, takže jarní práce probíhaly bez potíží. Teplý a deštivý mělo vliv na růst zeleného krmení, což zemědělci uvítali s radostí, neboť v zimních měsících měli nedostatek suché píce a slámy. Tento rok byl úrodný na obilí, ale brambor bylo méně. Dodávka obilí byla splněna v termínu do 9 září.

Do naší obce byl přidělen z okresního národního výboru instruktor s. Kott z Týniště, který měl za úkol navštěvovat všechny schůze rady národního výboru a přesvědčovat zemědělce pro společné polní práce.

V naší obci byl znovu zvolen nový předseda MNV, stal se jím Brada Josef čp. 10. Do schůze byl určen újezdni tajemník Bořík Karel z Újezda čp. 42. Od 14. července byl vypracován žňový plán výmlatu. V letošním roce bylo nařizováno, aby v každé obci byly zavedeny žňové hlídky z mužů, vždy po dvojicích.

Přesvědčovací akce zemědělců nebraly konce, zemědělci byli šikanováni skrze pastvy dobytka a plnění kontingentu masa a obilí. Byla utvořena komise,

kteří kontrolovala osevy ozimů, aby vše proběhlo podle plánu. Veškerá půda, která ležela ladem, neboť malí zemědělci, kteří měli pole v pachtu, od větších zemědělců pole pouštěli z výměry, aby z nich nemuseli odevzdávat kontingenty. Tato pole byla přidělena do nuceného pachtu, každý kdo takové pole dostal nuceně, musel ho obdělávat a z něj odevzdat.

Rok 1952

V tomto roce byla zima mírná, chudá na sníh a vodu. Proto jarní práce se také zpozdily skrze velké sucho a malé mrazíky, které ještě v květnu natropily velké škody na kvetoucích stromech. Tento rok byl celý dost suchý, takže otavy se vůbec nesklidily.

Začínajícím rokem byl odvolán újezdni tajemník Karel Bořík a za něj byl jmenován tajemník stálý Bakaš Václav z Horšic. V obci se vše přiostrýlo, neboť kdo měl nějakou půdu, nedostal potravinové lístky, jen na žádost národního výboru k posouzení.

V naší obci to byli tito občané: Šiling Josef čp. 61, Beneš Václav čp. 43, Bultas František čp. 64, Klasna Jan čp. 66, Bultas Josef čp. 84.

To vše se provádělo pro získání zemědělců pro společné práce. Ze schůze rady národního výboru vzešlo usnesení o řádném plnění mléka a vajec, kontrolovat bude předseda a tajemník.

Dále byla akce přesvědčování o výhodách socializace vesnice, místní zemědělci toto nemohli pochopit. Všichni majitelé mlátiček byli svoláni na národní výbor, kde bylo s nimi projednáno, u koho budou mlátit, zbytek vymlátí Vaverka Jaroslav, strojník z Dolců. Do naší obce byl přidělen jeden samovaz na sklizeň obilí, ale zemědělci tento stroj vůbec nepoužili, ze strachu před založením družstva. Malí zemědělci museli plnit kontingent podle toho, co jim bylo naplánoováno i za to, že museli odkupovat ječmen od druhého, jen aby splnili.

Přes všechno toto se zemědělci založení neubránili, naopak sami se postupně hlásili. 5. listopadu 1952 bylo v naší obci založeno zemědělské družstvo, jehož prvním předsedou byl František Kohout čp. 19, místopředsedou František Fořt čp. 15, zapisovatelem se stal Václav Bláha čp. 14. Družstevníky se stalo 25 zemědělců.

Hasiči bilancovali

drželi Čestné uznání SDH Dolce.

Po dlouhých 22 letech opouští funkci velitele J.Brada a nahradí ho J. Louda ml.

V diskusi vystoupil starosta sboru Mir. Macháček a oznámil přítomným, již dříve avizované ukončení ve funkci starosty.

Na závěr předsedající popřál všem do nového roku pevné zdraví, štěstí a rodinnou pohodu.

Oficiální část jsme ukončili malým občerstvením v podobě tlačenky od K Albla.

Mir. Macháček

Nastal předvánoční čas a jak už bývá tradicí, naši hasiči opět bilancovali.

Za účasti 26 členů a 5 hostů, předsedající Miroslav Macháček v 17⁰⁰ hod. zahájil Výroční valnou hromadu. Po uvítání hostů a minutou ticha za uctění památky zemřelých členů, předal slovo panu Stuchlovi a ten ve své obsáhlé zprávě seznámil přítomné o činnosti sboru. Poté dostal slovo hospodář Zd. Nový ml., který nás obeznámil se stavem financí v naší pokladně. Po zprávě

předsedy revizní komise Zd. Bultase, jsme přijali do našich řad 7 nových chlapců: Nový Zd. nejml. Nový P., Paluch P. ml., Motlík O., Jeslínek T., Šrejfl R., Hora L. M.Šrámek a P.Žambůrek ob-

Naše první dámy

(pokračování z minulého čísla)

Božena NOVOTNÁ (1910-1980)

Soukromý život třetího a posledního dělnického prezidenta Antonína Novotného patřil mezi nejvíce utajované a utajení se týkalo především jeho ženy. V knihách ani v časopisech se o ni nepsalo, na fotografiích se vyskytovala jen zřídka.

Novotný byl pro ni první láskou a zůstal jí na celý život. Byli zvyklí na malé poměry pražské periferie, a když se Novotný z rozhodnutí Chruščova stal po smrti Zápotockého prezidentem, měli oba z velkého světa politiky vážné obavy.

Také oni si přáli, aby si jich druzí lidé vážili, i když moudrostí a srdečností zrovna neoplývali. Novotný se brzy naučil rozdávat obálky s finančními částkami, případně držet lidi v šachu strachem.

Božena se zase na Hradě naučila poroučet a zavedla systém drobných protekcí, intervencí a darů pro své známé. Když pak Antonín Novotný musel v roce 1968 na funkci prezidenta abdikovat, brala to i jeho žena jako křivdu, nespravedlnost, osobní potupu.

Irena SVOBODOVÁ (1901-1980)

Paní Irena byla skutečnou ženou vojáka. Podobala se Svobodovi svou neústupnou houževnatostí. Měla silně vyvinutý smysl pro povinnost, přesnost, dochvilnost. Zakládala si na tom, že si se vším věděla rady.

Nejvýrazněji se to projevilo v šesti letech druhé světové války, kdy její manžel odešel bojovat do zahraničí a ona se zapojila do domácího odboje, ve kterém ztratila syna, matku, bratry, řadu příbuzných. Národ Svobodu v roce 1968 nominoval do prezident-

ského úřadu. Třiasedmdesátiletý generál nejdříve váhal.

Ale Irena mu řekla: „Ludvíku, ty musíš ...“

Stala se Svobodovým hnacím motorem.

Jako první dáma republiky se proti dřívějšíku nezměnila. První, k čemu dala podnět, bylo zbourání plotů mezi Belvederem a Královskou zahradou, jimiž se od světa odřízla Marta Gottwaldová. Po srpnu 1968 organismus stárnoucího generála snášel práci hlavy státu stále obtížněji. Po abdikaci žil ještě čtyři roky ve stálé péči své ženy. Paní Irena ho přezila o necelý rok.

(pokračování příště)

Irena SVOBODOVÁ

Božena NOVOTNÁ

Nejkrutější zima v Česku

Po průměrně teplém prosinci 1928 přišlo na Silvestra sněžení a od Nového roku 1929 nastoupila u nás zatím nejkrutější zima. S výjimkou pěti dnů uprostřed ledna až do 3. března nevystoupila ani na naší nejteplejší meteorologické stanici v pražském Klementinu teplota vzduchu ani jednou nad bod mrazu. V celém tomto období bylo v Praze zaznamenáno 8 arktických dnů s maximální teplotou pod -10°C ., z toho 7 právě v únoru. Tehdejší „sibiřskou zimou“ ještě lépe ilustrují noční minima.

Celkem 18 x klesla v Praze teplota pod -17°C ., z toho 9 x pod -20°C ., a dokonce ještě dne 3. března byl mráz -21°C .. Kruté mrazy vrcholily na začátku druhé únorové dekády, kdy 3 x klesla teplota pod -25°C ., samozřejmě na venkově byly arktické mrazy mnohem větší. Noční teploty pod -30°C ., byly dosti běžné a na několika místech klesla rtuť v termometry pod -40°C .. Náš známý absolutní rekord $-42,2^{\circ}\text{C}$., byl zaznamenán v Litvínovicích u Českých Budějovic dne 11.2. O tyto kruté mrazy se zasloužila mo-
hutná sibiřská tlaková výše, kolem které k nám nejprve pronikl arktický vzduch od severovýchodu a která pak svým výběžkem zasahovala nad téměř celou Evropu. K zesílení mrazů pak přispěla i vysoká sněhová pokrývka, která se u nás udržovala po

celé více než dvouměsíční období. Srovnáme-li pak únor 1929 s dalšími mrazivými únorů, pak jeho výjimečnost vynikne ještě více. Byl totiž jako celek teplotně o $11,5^{\circ}\text{C}$., mrazivější, než je dlouhodobý normál a pořádně odskočil od dalších studených únorů. Na druhém místě našeho únorového mrazivého žebříčku je totiž únor 1956 s odchylkou od normálu $-9,9^{\circ}\text{C}$., a na dalších místech už jsou únorů s odchylkou kolem „pouhých“ $-6,5^{\circ}\text{C}$.. Ještě je třeba dodat, že v únoru 1929 u nás zamrzly všechny řeky. A nejen u nás, zamrzl i Dunaj v Rakousku, Rýn a Labe v Německu a dokonce i Baltské moře!

PRANOSTIKY (Prosinec)

- Jaké jsou od Lucie do Vánoc dni, takové budou v pořadí i jednotlivé měsíce příštího roku, neboť od Lucie každý den a noc mají svou moc.
- Kdo se v létě při práci zapotí, v zimě se nasytí i zahřeje.

SDH DOLCE

přeje nejen svým členům příjemné prožití vánočních svátků a šťastný start do nového roku 2014.

P
F
2
0
1
4

Zapomenutý rodák Otto Peters

(5. 10. 1882 Dolce - 8. 7. 1970 Praha)

V Domě historie Přešticka probíhá otevřená výstava Zapomenutí malíři z Přešticka, která potrvá do 5. ledna 2014. Jedna z těchto osobností je akademický malíř Otto Peters, který je rodák z naší vesnice. Narodil se v panském dvoře v Dolcích čp. 1, kde byl jeho otec hospodářským správcem na statcích hraběte Schönborna. Navštěvoval obecnou školu v Horšicích. Po předčasně otcově smrti se matka, rozená Beštová, z Velké Třebejciny u Švihova, odstěhovala s pěti dětmi do Klatov. Otto zde studoval reálné gymnázium. Díky finanční podpoře Nadace Josefa, Marie a Zdenky Hlávkových přešel v roce 1897 z kvarty na Umělecko-průmyslovou školu v Praze. Jeho profesory byli Jakub Schikaneder, Felix Jenewein a Emanuel Krescenc Liška.

Otto Peters byl český malíř, portrétista a figuralista, člen Spolku výtvarných umělců Mánes. Pokračovatel v tradici akademismu a salonní malby 19. století. Portrétoval T.G.

Masaryka, Karla Kramáře, Antonína Švehlu, Eduarda Beneše, arcibiskupa Bedřicha Schwarzenberga, Rudolfa Medka, Františka Soukupa a další představitele první republiky. Pro město Klatovy vytvořil portréty zdejších starostů a zakladatele městského muzea Karla Hostaše.

Po roce 1948 upadl v nemilost a dožíval v nedůstojných podmínkách. Odpočívá ve společném hrobě se svým přítelem a vrstevníkem ak. malířem Robertem Schlosserem patrně na některém z pražských hřbitovů.

Malíř Otto Peters v ateliéru 9. 11. 1930

Otto Peters, Zlatý déšť, 1916

Jiří Tiben slavil

Nechce se tomu věřit, že náš rodák pan Jiří Tiben, který žije od roku 1949 v Izraeli, oslavil 6. prosince 2013 v dobré kondici v kruhu rodiny 90. narozeniny. K tomuto životnímu jubileu přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.

Připomeňme si krátce životopis: Menachem Tiben se narodil 6. prosince 1923 v Dolcích u Přeštic jako Jiří Thieben. V roce 1942 ho jako Žida umístili na statek v České Lípě, který měl charakter pracovního tábora. V roce 1943 putoval do Malé pevnosti v Terezíně. Za války přišel o sedm sourozenců a otce, matka mu zemře-

la ještě před vypuknutím války. V roce 1944 ho odeslali do koncentračního tábora Birkenau, pak pracoval v kamenolomu v Goreszowě. V lednu 1945 přežil pochod smrti, do konce války byl v koncentračním táboře Sachsenhausen. V roce 1948 se jako voják československé armády začal připravovat pro nasazení v Izraeli. Válku za nezávislost prožil jako tankista, v pozdějších konfliktech pracoval u letecké meteorologické služby. Má dva syny, oba

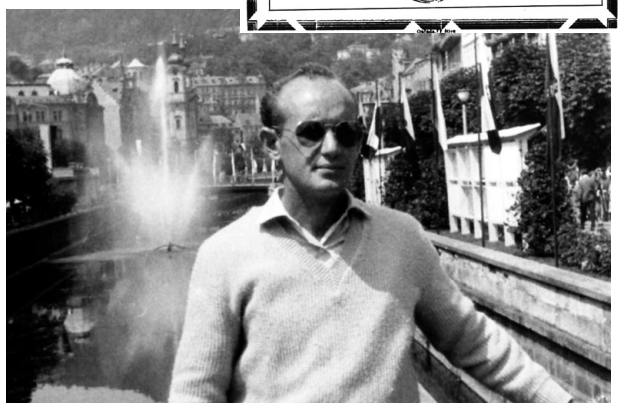
sloužili u výsadkářů. V civilním životě pracoval v chemickém průmyslu, žil v městečku Omer v Beerševy, letos se přestěhoval do Haify za svými syny.

Životní krédo pana Tibena: „Všechno je krásné, kamarádi, kamarádi, ale spolehnout se můžete jen na sebe. I když máte výborné kamarády, tak když přijde ke kritickému okamžiku, a teď mluvím o Terezíně, tak se můžete spolehnout jen na

sebe. Vždy musí být ego silné a člověk musí věřit sám sobě. Já to musím přežít, já se musím vrátit domů.“

Země: Čechy Císlo: 10/145
 Polit. okres: Přeštice
List domovský.
 Jméno: [obrazek] obec: Dolce potvrzuje, že
 Jiří Tiben
 laborant
 k 6. prosinci 1923
 IV (svobodný sňatek, svobodní či vdaní) *svobodný*
 má v této obci právo domovské.
 od narození
 V Dolcích dne 4. srpna 1925
 Viznovatel podléhající, k tomu list domovský svěřil:
 Jiří Thieben
 Jménem obce:
 [pečeť] potčet. [pečeť]
 radní

Před třiceti lety

V dnešním ohlédnutí za rokem 1983 z výpisků mého otce začnu silvestrovskou zábavou z roku 1982, kterou pořádali sportovci spolu se SSM.

Jak se dočítám, účast byla žalostná a pořadatelé dopláceli 1 200 Kč. Leden v tomto roce byl bez sněhu, skoro denně přšelo se silným větrem až vichřicí. Vichřice řádila v celé Evropě a napáchala spolu s rozvodněnými řekami spoustu škod na majetku. 30. ledna byla silná bouřka jako v červenci. V noci z pátku na sobotu 12. února napadlo přes 30 cm sněhu a stále padá. Majitelé domků mají sněhovou pracovní povinnost s úklidem sněhu kolem svých nemovitostí. Koncem března po pár pěkných dnech, kdy se lidé pustili do zahrádek a prací, které s příchodem jara souvisí se počasí otočilo o 180°. Venku leží sníh a stále padá. Velikonoční neděle 3. dubna je jen podle kalendáře a starých obyčejů. Venku je zima, přší déšť se sněhem. Tradičně v naší obci chodili řehtáči, Cyril Zverica, Jan Bultas, Pepa Staněk a bratři Loudové, kterým šefovali Radek Nový a Petr Benedikt. První máj místní občané oslavi-

li, jako každý rok v Přesticích za krásného slunečného počasí. Horší však bylo odpoledne, kdy se přehnalá hrozná bouřka a kroupy. Po silnici teklo 25cm vody s bahnem z polí pod Jindřínem. Nejvíce to odnesli Valeš, Macháček, Vránek a Sedlický, kterému voda vymlela celý dvůr. I na druhé straně silnice voda řádila, hlavně u Musilů, kteří měli vodu u garáže až pod kliku. Celý červen byl krásný a letošní sena proběhla bez potíží. Červenec je nadprůměrně teplý a lidé mají opět problémy s vodou. Měsíc srpen je úplně jiný, je zima, stále přší a v některých domácnostech se topí. Lidé se vrací z dovolených a žně jsou přerušeny. Vánoční svátky připomínají spíše Velikonoce, teploměr ukazuje plus 15°C o sněhu se nedá vůbec mluvit, i když děti do svátků vesele bruslily na rybníku.

V roce 1983 se v naší obci nic moc důležitého nestalo. V lednu bylo po chalupách hodně zabíjaček a lidí si tak trochu přilepšili. 29. ledna byl tradiční Požárnický ples. V březnu

se vrátili z vojny J. Musil a Zd. Bultas, naopak V. Bořík narukoval do Prešova. Manželé Čermákové začali stavět svůj domek. V sobotu před poutí 18. června naši hasiči oslavili 60 let od založení sboru. Odpoledne proběhla hasičská soutěž, kterou naši chlapi s přehledem vyhráli. K 1 září končí na hospodě paní Zvericová, neboť se stěhuje do Řeneč, kde si postavili svůj domek. Od října nastoupila jako hostinská paní Taišlová. Po dvou měsících se hodila marod a 31.12. na hospodě končí.

Rok 1983 byl rokem, kdy ve světě vrcholila studená válka a na západ od našich hranic rozmisťují „naši nepřátelé“ atomové zbraně. Východní blok nezůstal pozadu a rovněž na našem území a v NDR zbraně hromadného ničení rozmisťují. V západních zemích jsou velké protidemonstrace a u nás proběhlo vše v klidu – jak jinak. S otcovým přáním, aby rok 1984 byl lepší, končím malé ohlédnutí za rokem 1983.

Ze zápisků J. Macháčka

Aby bylo jasno

(o odsunu sudetských Němců)

Základ k odsunu tzv. sudetských Němců položil, Neville Chamberlain. Sužoval se myšlenkou, že Anglie se třeba neubrání Němcům v bitvě o Británii v roce 1940, protože sám zdržel zbrojení v rámci mír za našeho života. Anglii chyběly zbraně všeho druhu jeho vinou. Jednal na základě léčky, kterou mu nastražili Němci pomocí exponentů německé menšiny v Československu, Henleina a druhů, kteří jednali dle směrnic německé vlády, že chtějí mír a mírové řešení. Anglie se zasloužila po první světové válce o odsun řecké menšiny z Turecka do Řecka na základě Lausanské smlouvy mezi Řeckem a Tureckem z roku 1923. Chamberlain navrhl, aby po válce byly odsunuty do Německa německé menšiny z Československa a Polska, aby se vyřešil tento problém jednou provždy, tak jak se stalo mezi Řeckem a Tureckem. Anglická konzervativní strana přijala tuto myšlenku a provedla ji. Britská vláda přesvědčila USA a SSSR o výhodách tohoto řešení a výsledkem byl Protokol Postupimské konference z 2. srpna 1945. Odsun byl proveden na jeho základě. Prezident Beneš by nebyl

vůbec nic docílil, kdyby zde nebyla vůle britské vlády z vlastní iniciativy odsun předněst spojencům a dosáhnout jejich souhlasu. Jinými slovy, bez britské vlády by se byl prezident Beneš namáhal marně. Je samozřejmé, že Československo nemohlo Němce vyhostit, poněvadž je museli přijmout spojenci, kteří vládli v Německu a Rakousku. Odsun připravila Mezispojenecká Komise v Německu. Němci byli odsunuti do americké a ruské zóny, podle přesného plánu v roce 1946. Československo odsun nezpůsobilo a nemá za něj odpovědnost. Odsun se konal pod dohledem Mezispojenecké komise a Československu se dostalo uznání za jeho humánní provedení. Jakékoliv nároky ohledně odsunu by německá vláda měla předložit USA, Velké Británii a Rusku. Není ovšem tak naivní, a tak periodicky vznáší nároky na Českou republiku, ale pouze prohlášeními politiků, nikoli úřední cestou. Předpokládá, zřejmě, že Češi si nechají cokoli namluvit a budou jednat proti vlastním zájmům. Německo a Němci nemají žádné nároky z vysídlení, poněvadž Německo je vázáno smlouvou mezi ním a spojenci

z 26. května 1952, doplněnou v Paříži 23. října 1954. Podle kapitoly 6, článku 3, Německo neuplatní námitky proti spojeneckým státům ani jednotlivcům vzhledem k použití německého majetku, který převzali spojenci či jednotlivci jako reparace nebo jako následek války. Podle kapitoly 8, článku 1, němečtí příslušníci neuplatní žádné nároky proti spojencům a jejich občanům a takové nároky nebudou projednávány německými soudy. Podle článku 3, téže kapitoly, Německo, nebo jeho příslušníci, neuplatní žádné nároky proti spojencům a jejich příslušníkům, které vznikly z jejich činů nebo opomenutím mezi 5. červnem 1945 a nabytím platnosti této smlouvy 5. května 1955. Jak patrně z uvedené smlouvy, veškerý majetek německé vlády a jednotlivých Němců na území Československa přešel do vlastnictví Československa a jeho občanů jako splátka na reparace za škody způsobené Němci. Československé nároky za škody způsobené Němci vysoko přesahují zmíněný německý majetek. Německo nikdy nezaplátilo Československu jakoukoliv náhradu a je dlužníkem České republiky, nikoliv naopak.

Prof. Dr. George E. Glos J.S.D. (Yale) expert mezinárodního práva u federální vlády USA.

Svatý Martin

Když se řekne svatý Martin, většina z nás má jeho svátek 11. listopadu spojený s prvním sněhem. Říká se přece, že svatý Martin přijede na bílém koni, což neodvratně signalizuje, že se už blíží zima. Svatý Martin se narodil roku 316 n.l. jako Martin Tourský. Jeho otec byl pohanský římský důstojník v římské provincii Horní Panonie, dnešním Maďarsku, a už v patnácti letech donutil Martina stát se vojákem. Legenda říká, že jedné chladné temné noci uviděl Martin na ulici polonahého žebráka, který ho žádal o almužnu. Martin ale peníze neměl, a protože chtěl žebráka alespoň ochránit před chladem, rozetnul svůj vojenský plášť na dvě poloviny a jednu mu daroval. Následující noc se mu zjevil Kristus oblečený právě do této poloviny pláště. Pravidelně pod vlivem tohoto zjevení přijal Martin na Velkou noc roku 339 křest a rozhodl se zasvětit svůj život Bohu. V roce 372 přijal biskupský stolec v Tours, ale i přes své jmenování biskupem žil dále jako mnich v chatrči poblíž řeky Loiry, kde později vzniklo opatství Marmoutier. Svatý Martin zemřel roku 397 v 81 letech v Candes u Tours. Je patronem vojáků, koní, jezdců, hus a vinařů a nejčastěji bývá zobrazován na koni s púlkou pláště a žebrákem. Svátek svatého Martina patřil již v historii k jednomu z nejoblíbenějších v roce. Tento den byl spojován nejen s příchodem prvního sněhu, ale také s pravým posvěcením se vším, co k němu patří. Čeledi obvykle končila sjednaná služba, dostávala plat a hledala službu pro další rok. Na mnoha místech se kromě posvěcení konaly také dobytčí a výroční trhy. Ve vinařských oblastech pak tento den patřil oslavě nového vína. K tomuto

svátku neodmyslitelně patří dobře vykrmená a upečená svatomartinská husa obvykle podávaná s houskovým nebo bramborovým knedlíkem a červeným zelím. I k té se mimochodem pojí hned dvě legendy. Podle jedné se jí proto, že husy svatého Martina při kázání rušily, a proto nyní odpykávají trest na pekáči. Druhá říká, že Martin byl tak skromný, že se před volbou biskupem skrýval v husníku, ale husy ho svým štěbetáním prozradily. Na svatomartinskou tabuli patří také tradiční rohlíky plněné mákem nebo povidly a samozřejmě již zmíněné, ať už červené či bílé, mladé víno, které se k pokrmům české kuchyně výtečně hodí.

Marie Terezie

13. 05. 1717 – 29. 11. 1780

V listopadu uběhlo 233 let od úmrtí M. Terezie. Bývá označována za císařovnu, ale jako žena nemohla být císařovnou zvolena. Nenechala se ani císařovnou po zvolení svého chotě korunovat. Byla arcivévodkyní rakouskou, královnou uherskou (1741 – 1780) a královnou českou (1743 – 1780). Tato žena byla jediná, která vládla na českém trůně. Narodila se císaři Karlu VI. a jeho ženě Alžbětě Kristině v Hofburgu. V pěti letech se zamilovala do prince Františka I. Štěpána Lotrinského a ve svých devatenácti letech se za něho provdala. Bylo to šťastné a spokojené manželství. Z tohoto manželství vzešlo šestnáct dětí, jedenáct dcer a pět synů. Po smrti svého manžela 1765 rozdala všechny své šperky i přepychové šaty a až do

smrti chodila ve smutku. Zemřela ve věku 63 let a je pochována vedle svého manžela v kapucínské hrobce ve Vídni.

Trocha humoru:

I řekl Hospodin Noemovi:

„Za šest měsíců na zem sešlu dešť, který bude trvat 40 dní a nocí. Voda zaplaví celou zemi, hory i údolí, a všechno zlé bude zničeno. Chci, abys postavil Archu a zachránil pár zvířat od každého druhu. Tady na ni máš plány.“

Šest měsíců uplynulo jako voda. Obloha se zatáhla a začal padat déšť. Noe seděl na dvorku a plakal. „Proč jsi nepostavil Archu, jak jsem ti přikázal?“ Zeptal se ho Bůh. „Odpusť mi, Pane,“ řekl Noe. „Snažil jsem se, seč jsem mohl, ale stalo se tolik věcí.

Plány, které jsi mi dal, město neschválilo, a tak jsem musel nechat udělat nové. Pak jsem měl další problémy, protože město tvrdilo, že Archu je nepovolená stavba, takže jsem musel běžet na katastr sehnat si k ní povolení. Lesnická správa požadovala povolení ke kácení stromů, a byl jsem žalován ochranáři zvířat, když jsem se snažil pochyťat ta zvířata. Ministerstvo životního prostředí p o ž a d o v a l o v y j á d ř e n í o ekologických důsledcích záplavy. Vnitro ode mě chtělo předběžné plány šíření vody. Na finančním úřadě

zablokovali má aktiva, protože tvrdili, že se snažím vyhnout placení daní tím, že opustím zemi. Úřad práce měl podezření, že ilegálně zaměstnávám Ukrajince, takže jsem musel dokazovat opak. Je mi líto, Pane, ale nemohu Archu dokončit dříve než tak za pět let.“

Najednou přestalo pršet, obloha se vyčistila a vysvitlo slunce. Noe se podíval vzhůru a zeptal se: „Pane znamená toto, že nebudeš ničit náš svět?“

„Správně - úřady to už udělaly za mě.“

Něco o Vánocích...

Vánoce jsou v křesťanské tradici oslavou narození Ježíše Krista. Spolu s Velikonocemi a Letnicemi patří k nejvýznamnějším křesťanským svátkům, slaví se od 25. prosince do první neděle po 6. lednu. Datum Kristova narození 25. prosinec uvádějí někteří křesťanští teologové již ve 3. století a oslava tohoto narození je dosvědčena poprvé v Římě kolem roku 336. Všeobecně se Vánoce v církvi slaví od 7. století. V České republice je však za vrchol Vánoc považován Štědrý den, 24. prosince, coby podvečer samotné slavnosti, do Vánoc je někdy zahrnována i doba adventní, která Vánocům předchází. K Vánocům se pojí nejrůznější tradice, k nimž se řadí vánoční stromek, jesličky (betlém), vánoční dárky, které nosí Ježíšek, či vánoční cukroví; některé z těchto tradic pocházejí již z předkřesťanských dob a souvisí s oslavou slunovratu, který na

tyto dny též připadá. V současné době se však původní, náboženský význam Vánoc vytrácí a Vánoce se považují i za jeden z nejvýznamnějších občanských svátků. Kristus se narodil v Betlémě, ve městě v Jeruzalémě. Kam ke kolébce přispěchali pastýři, andělé i králové. Ale to myslím, všichni víme. Vánoce jsou tedy připomenutím narození mesiáše, který změnil svět a bez něj bychom nežili tak, jak žijeme dnes. Značkou, kterou opatřují Tři králové dveře příbytku: "K+M+B", znamená: Christus mansionem benedicat (Kristus požehná tomuto příbytku). Samozřejmě zlidověla na iniciály králů (Kašpar, Melichar a Baltazar). Zamyslete se, tedy o čem Vánoce vlastně jsou a probud'te v sobě víru. Nemusíte v Boha, jen víru v cokoliv. V něco, víc, než jsme my! Pak si teprve uvědomíte hodnotu a sílu těchto svátků.

Koledy - kde se vzaly?

Vánoce jsou oslavou narození Ježíška a jako na každé oslavě, i o Vánocích se hraje a zpívá. Koledy, tedy vánoční písně, zná naprosto každý a alespoň jednu také každý zapěje, popisují nejen narození Jezulátka, ale také všední život. Jak ale takové koledy vznikly a proč? Slovo koleda převzali Slované z latinského Calendae, tedy první den v měsíci. Kalenda původně znamenala den, kdy pohané oslavovali slunovrat, ale také každý první den v měsíci, kdy křesťanští kněží chodili po domácnostech a směňovali křest či požehnání za dary. Z kalendy později vznikla kolenda, z této potom již známá koleda. A jelikož se při oslavách slunovratu i při kněžském obcházení domů hojně zpívalo, začalo se těmto písním říkat stejně. Oslavné náboženské písně získaly pouze vánoční charakter a tak vznikla koleda, jak ji známe dnes. V Čechách se koledovalo celý prosinec i leden, koledníci si oblékli slavnostní šaty, jezdili na koních a vozech a nosili s sebou figurínu biskupa. Podle legendy je autorem první koledy František z Assisi žijící na přelomu 12. a 13. století, první dochovaná písemná zmínka o vánočních zpěvech neboli koledách je ale až v 15. století, širili je potulní umělci, hráli se na trzích, v hostincích, po

chalupách, ale i v kláštorech a v domech bohatých měšťanů a šlechticů, byly součástí vánočních her. Každá země, která má tradici křesťanských Vánoc má své vlastní koledy. V Čechách je za první koledu považován Vele, vele, stojí dubec uprostřed dvora, jež byla součástí spisu Štědrý večer. Sepsal jej mnich Jan z Holešova a byl to vůbec první spis zabývající se vánočními zvyky a obyčejí, mimo jiné také právě koledováním a vánočními písněmi. Přibližně ve stejné době vznikla píseň, Narodil se Kristus Pán, která je ve vánočním čase slyšet prakticky všude. Vánoční písně, tedy koledy, jež si zpíváme dnes, vznikaly nedlouho poté a jejich tradice se nese dál. Tak si pod rozsvíceným stromčkem určitě na nějakou vzpomeňte.

Tradice Mikuláše

Svatý Mikuláš byl biskup ve městě Myra v Lýkii (Dnešním Turecku). Narodil se 6. prosince okolo roku 280 (přesné datum není známo). Mikuláš se zapojoval do dobročinné činnosti a zasazoval se o spravedlivý chod soudů. Říká se, že Mikuláš zemřel 6. prosince okolo roku 350. Jeho hrob je dnes umístěn v italském městě Bari a byl posvěcen papežem Urbanem II. Mikuláš v biskupském obleku spolu se skupinkou čertů a

Význam adventu

Slovo advent znamená příchod (Adventus). Míněn je příchod vykupitele Ježíše Krista. Období adventu končí o půlnoci na Štědrý den.

1. Adventní neděle "železná"

První adventní neděle je v kalendáři vždy mezi 27. listopadem a 3. prosincem. Je to tedy pohyblivé datum a to proto, aby čtvrtá adventní neděle vyšla na neděli před 25. prosincem. První adventní neděle nese označení „železná“. Toto slovo je ovšem pouze komerční nálepkou. V tomto období nás čeká svátek sv. Barbory, Mikuláš, anděl a čerti.

2. Adventní neděle "bronzová"

V tomto období má svátek sv. Lucie 13. prosince. O sv. Lucii se říká, že žila ve 4. století, rozdala veškerý svůj majetek a rozhodla se žít dál jako křesťanka. Dle legendy si vydloubala oči a nechala je poslat svému pohanskému nápadníkovi. Oči ji do druhého dne narostly znovu. Sv. Lucie zemřela mučednickou smrtí. Prorokství: Sv. Lucie noci upije, ale dne nepřidá.

3. Adventní neděle "stříbrná"

4. Adventní neděle "zlatá"

Adventní období končí západem sluníčka na Štědrý den. Po tomto období by se měla zapálit poslední 4. svíčka na věnci. (Měla by být bílé barvy a je zasvěcená Kristu)

Adventní výzdoba

K tradiční adventní výzdobě patří adventní věnec, se čtyřmi svíčkami. Věnec symbolizuje vítězství, projev úcty a radosti. Světlo ze zapálených svíček symbolizuje příchod Ježíše Krista.

andělů obchází domy a naděluje dětem dárky a čerti mají za úkol postrašit "zlobivé" děti. Některé děti dokazují, že doma nezlobili a zarecitují jednoduchou básničku. Ne vždy byl Mikuláš doprovázen čerty a andělem. Dříve to býval třeba kostým policajta, anděl je z těchto všech postav nejmladším kostýmem. Mikuláš je takovým krásným čekáním na příchod Ježíška. Jeho úkol je tedy rozdávat pouze drobné dárky pro štěstí nebo sladkosti.

♦Dolcký občasník♦

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Miroslav Macháček, vychází čtvrtletně, cena výtisků: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 120